

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πενίαν και άτιμίαν
 αφαιρείται παιδεία. Σολ. γ. 18.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΑΙ. ΤΗ: 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1836.

Άκολουθία και τέλος του περι Δημοσιότητος Άρθρου.

Διά να άποφασίσωμεν, αν ή Δημοσιότης βλάβη, ή ωφελή, δέν πρέπει να θεωρήσωμεν παρά την κλάσιν, ήτις κρίνει, επειδή αυτή μόνη ούρει μεθ' έαυτης την ροήν των υπολήψεων. άνίσως δε κρίνη κακώς, τὸ αἴτιον εἶναι, επειδή άγνοεῖ τὰ πράγματα. Ἴδοῦ λοιπὸν ἐν γενεῇ ή λογική των ὑπερασπισῶν τῆς Μυσοκότητος. „ Σαῖς εἶσθε άνίκανοι να κρίνετε, επειδή εἶσθε εἰς άγνοίαν των πραγμάτων, και θέλετε μένει εἰς άγνοίαν, επειδή εἶσθε άνίκανοι να κρίνετε “.

Δευτέρα ένσασις „ ή Δημοσιότης έμπορεῖ να σύρη πολλάκις τὸ μῖσος τοῦ Κοινοῦ έναντίον τινός των Μελῶν τῆς Συνελεύσεως “.

Αὕτη η ένσασις αναφέρεται εἰς τὴν πρώτην, τὴν άνικανότητα δηλ. τοῦ λαοῦ τοῦ να διακρίνη τοὺς φίλους ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του. Ἄλλ' αν οὗτος τυχὸν ήπατημένος ήθελε συλλάβει κακὴν ὑπόληψιν περί τινος ἀτόμου τῆς Συνελεύσεως, δέν θέλει άργήσει να γνωρίση τὴν ἀπάτην του. επειδή ἴδιον τῆς ἀπάτης εἶναι τὸ να ἔχη διάρκειαν τινὰ κατὰ συμβεβηκός, ενῶ ή ἀλήθεια εἶναι άμετάτρεπτος και αναλλοίωτος, και εἰς τὸ να γενῆ και έναργές μόνον τὸ μῖσον τῆς Δη-

μοσιότητος συντείνει. ὥς ὡς πρὸς τὴν ὑπόληψιν τῶν Με-
λῶν τῆς Συνελεύσεως ἡ Δημοσιότης εἶναι πλέον ὠφέλιμος
παρὰ ἐπιβλαβὴς, ἐπειδὴ καὶ τὰ προφυλάττει ἐναντίον πά-
σης κατηγορίας καὶ σκοφαντίας, καὶ ἐν ποτὲ κατὰ περι-
ρασιν διερμηνεύσασιν κακῶς οἱ λόγοι των καὶ οἱ σκοποί των, μὴ
δημόσιος ἐκθεσίς ἀνατρέπει εὐθὺς καὶ διασκέδᾳ τὴν ψευδή φημν.

Τρίτη ἔνστασις „πολλάκις τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως ἐμ-
πνεύμενα ἀπὸ φρονήματα δημοτικά, καὶ παρασυρόμενα ἀπὸ
τῶν χείμαρρον τῆς εὐγλωτίας προβάλλουσι πράγματα ἐπι-
κίνδυνα καὶ εἰσιόδη“.

Αὕτη ἡ ἔνστασις ἀναφέρεται προσέτι εἰς τὴν πρώην, τὴν
ἀνεπιτηδεύτητα δηλ. τοῦ Λαοῦ τοῦ νὰ κρίνῃ περὶ τῶν ἀ-
ληθῶν αὐτοῦ συμπεριπτῶν, καὶ νὰ διακρίνῃ μεταξὺ τῶν
φίλων καὶ κολλάκων του.

Εἰς Κοινοβουλευτικὴν Κυβέρνησιν αἱ ὀμιλίαι τῶν ἐπιτύρων,
τὰς ὁποίας γνωρίζει ὁ Λαὸς διὰ τῶν Ἐφημερίδων, δὲν ἔχουσι
ποτὲ ἐκείνην τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἐμπροσθῶν Δημογοριῶν ἐνὸς εἰ-
σιόδου Δημαγωγῶ, ἐπειδὴ καὶ δὲν φθάνουσι εἰς τὰ ὦτα
τοῦ Λαοῦ, εἴμη διαβαίνουσαι δι' ἐνὸς μέσου ὧ, που τὰς ψυ-
χαίνει. Ἡ Δημοσιότης τῶν διαφιλονεικίσεων ἠφάνισε πλέ-
ον τοὺς Δημαγωγούς, ἀντὶ νὰ πλάσῃ νέους ἄνθρωπος, ὧς
τις ἀπῆλθουσι μεγάλην εὐνοίαν τοῦ Λαοῦ, δὲν ἔχει παρὰ
νὰ εἰσέλθῃ μόνον εἰς τὸ Βουλευτήριον, διὰ νὰ παύσῃ ἀπὸ
τοῦ νὰ εἶναι φοβερὸς. τεθειμένος ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁμοίων
του ἢ τῶν ἀνωτέρων του κατὰ τὰ προτερήματα, δὲν προ-
βάλλει τίποτε, τὸ ὅποιον νὰ μὴ διαφιλονεικηθῇ. αἱ μεγα-
ληγορίαι του ἀνάγονται εἰς τὸ μέτρον τοῦ ἀληθοῦς, αἱ προ-
λήψεις του ταπεινούνται. ἡ ἐπιθυμία μιᾶς εἰγμιαίας Δημο-
τικότητος δὲν προξενεῖ εἰμὴ γέλωτα, καὶ ὁ κλάξ τοῦ Λα-
οῦ καταπτά νὰ γίνεταί δυσάρεστος εἰς αὐτὸν τὸν Λαόν.

Γ'. Ἀντικείμενα, εἰς ὅσα πρέπει νὰ ἐκτείνεται ἡ Δη-
μοσιότης.

Ἡ Δημοσιότης παντὸς ὧ, τι συμβαίνει εἰς τὴν Συνέλευ-
σιν πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὰ ἐξῆς ἀντικείμενα.

Α'. Τὸ περιεχόμενον πάσης προτάσεως. Β'. Τὸ περιεχό-
μενον τῶν ὀμιλιῶν ἢ τῶν ἐπιχειρημάτων ὑπὲρ καὶ κατὰ

Γ'. Τὸ τέλος, ἢ τὴν ἔκβασιν ὧ, που λαμβάνει πάσα προ-
τάσις. Δ'. Τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλ-
λου μέρους. Ε'. Τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοροῦντων. ς'.
Τὰ πιστωτικά ἔγγραφα, ὅσα ἐχρησίμωσαν ὡς βάσις εἰς τὴν
ἀπόφασιν.

Ἡ γνώσις ὅλων μὲν αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων εἶναι ἀναγ-
καία διὰ νὰ βάλῃ τὸ Δημοσιὸν Κριτήριον εἰς κατάσκειν τοῦ
νὰ κρίνῃ ἰσθῶς, πρὸ πάντων δὲ ἐκείνη τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψή-
φων, καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ψηφοροῦντων. καὶ ἰδοὺ διὰ
ποῖους λόγους.

Τὸ ἀδύνατον τῆς γενικῆς καὶ εἰσθερᾶς συνδρομῆς τῶν αἰ-
σθημάτων εἰς μίαν Συνέλευσιν εἶναι ἀποδειχθέντων ἐκ τῆς
πειρας ὅλων τῶν χρόνων καὶ τόπων. Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας
τὸ Νομοθετικὸν Σώμα ἤθελεν ὑπόκεισθαι εἰς τοῦτον τὸν Νό-
μον τῆς ὁμοφωνίας, εἶναι ὅσον ἄλλοκοτον πρᾶγμα, ὥς ἄ-
νευ τοῦ παραδείγματος τῆς Πολωνίας, ἠθέλεν εἰσθαι ἀπί-
στευτον, ἂν ἐμπορεῖ νὰ ἐτέλθῃ τοιοῦτον τι εἰς τὴν κεφαλὴν
κανόνος. ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι ἀδύνατος ἡ γενικὴ ὁμοφωνία, ἔ-
πεται, ὅτι ἡ Συνέλευσις πρέπει νὰ συμμορφῶνεται κατὰ τὴν
γνώμην, ἢ κατὰ τὰς ψήφους τῶν πλείων, ὁ δὲ συγκρι-
τικὸς ἀριθμὸς τῶν ψήφων εἶναι τὸ μόνον μέτρον τῆς πιστα-
νολογίας περὶ τῆς εὐθύτητος τῶν ἀποφάσεων. ὅθεν ἡ Δη-
μοσιότης τῶν ἀριθμῶν τῶν ψήφων εἶναι ὅσον πλέον ἀναγ-
καία, ὅσον ἐκ τούτων καὶ μόνων τὸ Κοινὸν συνειθίζει νὰ
συμπεραίνῃ καὶ δικαιοῦν τὰς ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως.

Τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοροῦντων πρέπει νὰ δημοσιεύονται
καὶ αὐτὰ, ὅχι μόνον διὰ νὰ δίδου τὴν εὐκολίαν εἰς τὸ Κοι-
νὸν τοῦ νὰ γνωρίξῃ τὰ συνήθη φρονήματα τῶν ἀντιπροσώ-
πων τοῦ, καὶ τὴν σύχνασιν καὶ ἐπιμονὴν αὐτῶν εἰς τὰς Συ-
νελεύσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ὅτι ἡ ποιότης τῶν
ψήφων ἔχει ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑπόληψιν, ὡς καὶ ὁ κριθμὸς αὐτῶν.
τὸ νὰ θέλῃ τις νὰ ἔχουσι ὅλαι αἱ ψήφοι τὸ αὐτὸ βάρος εἶ-
ναι, ὡς νὰ θέλῃ νὰ ἔχῃ ἡ μωρία τὴν αὐτὴν μὲ τὴν σύνε-
σιν εἰς τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων ἐπιρροὴν.

Δ'. Ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος τῆς Δημοσιότητος.

Ἡ Δημοσιότης πρέπει ν' ἀναβάλλεται εἰς περιστάσεις, καθ'

αὐτὸς ἴθελε φέρει τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα . Α'. ὅταν εὐκολύνη τοὺς σκοποὺς τοῦ ἔχθρου . Β'. ὅταν πληγόνῃ ἀνευ ἀνάγκης πρόσωπα ἄσφα . Γ'. ὅταν ἐπιβάλλῃ ποινήν πολλὰ αὐστηράν εἰς τοὺς ἐνόχους .

Ε'. Μίσα τῆς Δημοσιότητος .

Τὰ μέσα τῆς Δημοσιότητος , τῶν ὑποζῶν ἔμπορεῖ τίς νὰ κάμῃ χρῆσιν ἐν γένει ἢ ἐν μέρει , κατὰ τὴν φύσιν τῆς Συνελεύσεως , καὶ τὴν ἀξιολογότητα τῶν πραγμάτων εἶναι . Α'. Δημοσιεύσεις αὐθεντικῆ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως , τὰς ἐξ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκτεθειμένας περιελάσεις περιλαμβάνουσα . Β'. Χρῆσις τῶν ταχυγράφων ἢ ενογράφων διὰ τὰς ἐπιλήσεις , καὶ , εἰς περίεσκον διαδικασίας , διὰ τὰς ἐρωταποκρίσεις . Γ'. Ἀνοχή ἄλλων δημοσιεύσεων μὴ αὐθεντικῶν , τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου . Δ'. Παραδοχὴ ἀκροατῶν καὶ ξένων εἰς τὰς Συνελεύσεις .

Ἡ χρῆσις τῶν ταχυγράφων εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὴν περίεσκον , καθ' ἣν εἶναι ἀνάγκη νὰ δημοσιεύωνται ὀλίκληραι αἱ ἐπιλήσεις καὶ διαφιλονεικίσεις τῆς συνελεύσεως . Εἰς τὰς διαδικασίας ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ ἀντιδιαφερόμενα μέρη ἔχουσι τὴν ἐλευθερίαν νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς ταχυγράφους . Εἰς τὴν πάνδημον διαδικασίαν π.χ. τοῦ Κ. Ἀστυγῆς τὸ Κοινοβουλευτήριον ἐξ ἑνὸς μέρους , καὶ ὁ ἐγκαλούμενος ἀφ' ἑτέρου εἶχον τοὺς ταχυγράφους τῶν . τὸ δὲ Βουλευτήριον τῶν εὐγενῶν ἐν εἶδει κριτοῦ εἶχε περιπλέον τὴν ἰδικὴν του .

Αἱ μὴ αὐθεντικαὶ Δημοσιεύσεις πρέπει ν' ἀνέχωνται διὰ ν' ἀναπαύσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ . καὶ νὰ προλαμβάνωσι τὴν ἐκ τῆς βραδύτητος τῶν αὐθεντικῶν Δημοσιεύσεων προερχομένην δυσχερέσειαν . καὶ πρὸς τοῦτο τὸ τέλος χρησιμεύουσα ἡ μὴ ἀξιωματικαὶ Ἐφημερίδες . Οἱ συντάκται τῶν τοιούτων εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἔμπορουν νὰ ζῆλλουν τοὺς ταχυγράφους τῶν εἰς τὰ Βουλευτήρια καὶ νὰ δημοσιεύωσιν εὐθὺς καὶ ἀνεμπόδιστος , ὅσα λέγονται καὶ ἀποφασίζονται ἐντὸς αὐτῶν .

Ἡ εἰσόδος τοῦ λαοῦ εἰς τὰς συνελεύσεις εἶναι πρᾶγμα ἀξίλογον , καὶ συντείνει πολὺ εἰς πίεσιν , τῶν ὅσα ἀναφέρουσιν αἱ Ἐφημερίδες , ἢ μᾶλλον εἶναι ἡ οὐσιώδης αὐτῶν συνθήκη . ἐπειδὴ ἐν τῷ Κοινῷ ἦτον ἀποκλεισμένον , ἥθελε πάντοτε ὑπα-

πευθεσθαι , ὅτι ἡ ἀλήθεια , ἢ μεταβάλλεται , ἢ τουλάχιστον μέρος αὐτῆς ὑποκρύπτεται . καὶ ὅτι εἰς τὴν Συνέλευσιν συμβαίνουσι πολὺ πλείωτερα πράγματα , ἀφ' ὅσα δημοσιεύονται . ἀλλ' ἐκ τῆς ταύτης τῆς ἐγγυήσεως εἶναι ὠφελιμώτερον . διὰ τὴν ὑπόληψιν τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως τὸ ν' ἀκούωνται ἀπὸ μέρους ἀφιλοπροσώπων , καὶ νὰ κρίνωνται ἀπὸ μίαν μερίδα τοῦ Κοινοῦ , ἥτις ἀνακαινίζεται καθημέραν . ἡ παρουσία τῶν ξένων περιπλέον ὄχι μόνον διεγείρει τὴν ἀμιλλαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν βουλευομένων , ἀλλ' εἶναι καὶ χαλκὸς σωτήριος ἐναντίον τῶν διαφόρων παθῶν , ὅσα αἱ φιλονεικίαι ἔμπορουν νὰ γεννήσωσιν .

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Γαλλίαν Συμβάντων .

Ἦσαν ἀξιολογῶν , καὶ ὠφελιμωτάτων κρίσεων χορηγοῦν εἰς τὸν προεκτικὸν παρατηρητὴν , αἱ κατὰ τὴν Γαλλίαν ἐσχάτως συμβᾶσαι πολιτικαὶ μεταβολαί .

Εἰς διάστημα τριῶν ἡμερῶν , μία τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ λαμπροτέρων Βασιλικῶν Γενεῶν πίπτει ἀπὸ τοῦ θρόνου , καὶ ἀναγκάζεται ν' ἀφήσῃ τὸ ἔδαφος τῆς Γαλλίας , Δούξα Πλούτη , μεγάλη δύναμις ὕπλων , ὅλα μένουσιν ἀνίσχυρα ἔμπροσθεν τῆς εὐμενῆς ἀποφάσεως φωτισμένου ἔθνους , τὸ ὅποιον καὶ γνωρίζει , καὶ ἐκτιμᾷ τὰ δίκαιά του , οὐδ' ἀνέχεται νὰ καταπατηθῶσιν ἀφ' ὁποιοῦδήποτε ἀνθρώπου , καὶ ὅφ' ὁποιαυδῆποτε πρόφασιν .

Νομίζομεν καὶ ἀναγκαῖον , καὶ εὐάρεστον εἰς τοὺς ἀναγνώσας μας νὰ ἐκθέσωμεν συνοπτικῶς τὸ ἱστορικὸν μέρος τῶν συμβάντων , ἀπὸ τὰ ὅποια θέλομεν ποιοῦσθαι ἐπομένως ἕλην διαφόρων γενικῶν παρατηρήσεων χρησίμων εἰς ὅλους τοὺς καιροὺς , εἰς ὅλας τὰς περιελάσεις , εἰς ὅλα τὰ ἔθνη , διότι ἐπιζῶσιν ἐπὶ τῶν ἀναλλοίπτων ἄρχῶν , αἱ ὁποῖαι φέρουσι σήμερον τὴν κοινονικὴν , ἢ ἄλλως τὴν βιαιτικὴν , εἰς τὴν χορὴν τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν , ἀπαλλάττουσαι αὐτὴν ἀπὸ τὰς μεταφυσικὰς θεωρίας , αἱ ὁποῖαι τὴν περιετύλλισσαν .

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν παύσιν τῶν συνεδριάσεων τῶν Βουλῶν κατὰ τὸ 1829 ἔτος ὁ Κάρολος δέκατος ἔφερεν εἰς τὸ συμβούλιόν του νέους Ἰπουργοὺς , ὀνομάσας Πρόεδρον αὐτῶν

τὸν Πρίγκιπα Πολιγνώκον. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἔχει ὁμολογουμένως τὸ δικαίωμα, κατὰ τὴν Συνταγματικὴν Χάρτην καὶ ἀλλότῃ τοὺς Ὑπουργοὺς του, ἀλλ' ὁ διορισμὸς τῶν νέων τούτων Ὑπουργῶν δὲν ἠμποροῦσε νὰ θεωρηθῇ μὲ ἀδιάφορον ὄμμα ἀπὸ τὸ μέγα μέρος τῶν Γάλλων. Ἀ' διότι ἐγένετο ἐναντίον σχεδὸν τῆς ὑπὲρ τῶν παυσάντων Ὑπουργῶν ὑπολήψεως τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων, ἥτις συγκαταναύσασα εἰς τὸ νὰ χαρακτηρῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ζητηθεῖσα ἕκκακτον χρῆσιν 80. Μιλλιοσυνίων, ὡμολόγησε μετὰ μακρὰν ἀσκήτησιν, ὅτι παραχωρεῖ αὐτὴν, διὰ τὴν ὑπόστασιν, ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν προσωπικὸν χαρακτήρα τῶν Ὑπουργῶν. Β'. Διότι τὰ Πολιτικὰ φρονήματα τοῦ Πρίγκιπος Πολιγνώκου ἦσαν εἰς ὄλους γνωστὰ, καὶ οἱ Συνταγματικοὶ ἐνθυμοῦντο, ὅτι μετὰ τὴν ἐπαυσοῦν τῶν Βουρβόνων, ὁ νέος οὗτος Ὑπουργὸς ὀνομασθεὶς εἰς τὸν ὁμοτίμων ἐπέμεινεν ἄλοκλον ἐν ἔτος καὶ μὴ ἠρκισθῆ κατὰ τὸ Σύνταγμα.

Ὅλαι αἱ φιλελευθεροὶ Ἐφημερίδες δὲν ἔπαυσαν πολεμοῦσαι τοὺς νέους Ὑπουργοὺς, καὶ αὐξήνουσαι τὴν πρὸς αὐτοὺς δυσπιστίαν τοῦ ἔθνους. Ὡς συνεκαλίσθη ἡ Βουλὴ τῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1830 παρέστησε μὲ τὸ ἀπαιτούμενον σέβας εἰς τὸν Βασιλέα τὸ ἀδύνατον εἰλικρινοῦς συμπτύξεως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν Ὑπουργῶν του. οὗτοι ἂν ἦσαν ἀληθῶς ἀφοσιωμένοι εἰς τὸν Βασιλέα των, ἀνέθεώρουν ὡς ἔπρεπε τὰ συμφέροντά του ἀχώριστα ἀπὸ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους. ἤθελον δώσει αὐτόκλητοι τὴν παραίτησίν των, καὶ ἤθελον παραχωρήσει τὸν τόπον των εἰς ἄλλους Ὑπουργοὺς ἔχοντας ὑπερ αὐτῶν τὴν κοινὴν ὑπόληψιν. ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐλήρησαν πρῶτον μὲν τὴν παύσιν, ἔπειτα δὲ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, ἐλπίζοντες νὰ ἐπιτύχουσι κατὰ τὰς νέας ἐκλογὰς τὴν πλειοψηφίαν.

Μ' ὅλα τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα σπουδαίως μετεχειρίσθησαν ἀπέτυχον τοῦ σκοποῦ των, καὶ τὸ μέγα μέρος τῶν ἐκλεγθέντων ἀντιπροσώπων εὐρέθη ἐκ τῶν φιλελευθέρων. μὴ ἀρκούμενοι τότε εἰς τὰ συνταγματικὰ μέτρα, ἀπελπισθέντες μάλιστα τοῦ νὰ διαμείνωσι δι' αὐτῶν μόνων, ἐπρότειναν δι' ἀνφυρὰς των πρὸς τὸν Μονάρχην μέτρα ἀνατρεπτικὰ τοῦ Συντάγματος. Ταῦτα δὲ ἦσαν, ἡ κατάργησις τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύ-

που, ἡ διάλυσίς τῆς νέας Βουλῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τῆς καὶ ἡ ἐκλογὴ νέων ἀντιπροσώπων ὄχι πλέον κατὰ τὸν ὑπάρχοντα περὶ ἐκλογῶν νόμον, ἀλλὰ κατὰ τὸν ὑποῖον οὗτοι ἔκριναν ἀρριδιώτερον καὶ συμπεριότερον τρόπον. Προβλέποντες πῶσον ἀναγκαία ἦτον ἡ δύναμις εἰς ὑποσχερίζιν τοιούτων ἀντισυνταγματικῶν μέτρων ἐβρόντισαν νὰ ἔχουσιν ἑτοιμον ὄλην τὴν βασιλικὴν φρουρὰν, καὶ μέρος ἄλλο ὄχι εὐκαταφρόνητον τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν σωμάτων, διὰ νὰ υποβίβλωσι διὰ τῆς βίας τοὺς πολίτας εἰς τὰ καινοτομούμενα.

Τὴν 18|25 τοῦ Ἰουλίου ὑπεγράφησαν ἀπὸ τὸν Βασιλέα τὰ τρία διατάγματα διορίζοντα τὴν κατάργησιν τῆς Δημοσίου-τητος, τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς, καὶ τὴν ἐκλογὴν νέων ἀντιπροσώπων κατ' ἀσάβηρον τρόπον. καὶ τὴν 18|26 ἔδημοσιεύθησαν διὰ τῆς Αὐλικῆς Ἐφημερίδος. Εἶναι ἀπεριγραπτός ἡ ἔκπληξις, τὴν ἔποιαν κατὰ τῶν ἐπροξένησεν εἰς ἕνα ἕκαστον ἡ ἀνάγκη τῶν. Βαθεῖα πανταχοῦ καὶ λυπηρὰ σιωπὴ! κατ' ἔφευκα καὶ σκουθρωπύτης εἰς ὅλα τὰ πρῶτα! ὁ φίλος ἀπαντᾷ τὸν φίλον καὶ δὲν ἔχει φωνὴν νὰ τὸν ἠμιλήσῃ! δανίδες τὸν διαπρεχόντων βλέπει τὸ γενικὸν πένθος καὶ ἀπορεῖ, συμμορφοῦται καὶ συμπέσχει καὶ αὐτὸς χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τῆς λύπης του τὸ αἶτιον. Τὴν ἔκπληξιν διαδέχεται ἡ περὶ τοῦ πρακταίου σκέψις. ἂν ἐνεργηθῶσι τὰ διατάγματα δὲν ὑπάρχει πλέον ἀσφάλεια διὰ τὸν πολίτην. ἀ' ἔπαξ καταπατηθῶσιν οἱ Νόμοι, ἡ θέλησις ὀλίγων ἀτόμων θέλει βασιλεύσει ἀντ' αὐτῶν. ἀλλ' ἂν πάλιν ἀντισταθῶσιν οἱ Πολῖται εἰς τῶν διαταττομένων τὴν ἐκτέλεσιν, οἱ στρατιῶται εἶναι ἔτοιμοι, καὶ ἡ αἱματοχυσία ἀφευκτός. ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας. τί πρέπει νὰ γενῆ; τοιαῦτα ἐσκέπτοντο οἱ φρονιμώτεροι τῶν Πολιτῶν. ἀλλ' εἰς τὸ μεταξύ οἱ συντάκται τῶν φιλελευθέρων Ἐφημερίδων συναχθέντες, καὶ συζητήσαντες τὴν ὑπόθεσιν, ἀφ' οὗ πρῶτον ἐγνώρισαν συμφῶνως τὸ παράνομον τῶν διαταγμάτων ἔγραψαν διαμαρτύρησιν, ὑποσχόμενοι ἐκ συμφῶνους, ὅτι δὲν θέλουν ὑπακούσει εἰς αὐτὰ, καὶ καθ' ἕνα δύνανται θέλουν ἀντικρούσει τὴν βίαν διὰ τῆς βίας ἐσακολουθοῦντες τὴν ἐκδοσιν τῶν Ἐφημερίδων των.

Ἡ Ἀστυνομία ὑπεύλυσα νὰ ἐνεργήσῃ τὰ διαταχθέντα ἠναγκασθῆ νὰ μεταχειρισθῆ τὴν βίαν διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐκδοσιν

των Ἐφημερίδων· ἀφ' ἑνὸς μέρους κρατιῶται ἐπολιόρκησαν τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα, ἐβίασαν τὰς θύρας, ἐσύντριψαν τὰ Πιεσῆρια· ἀφ' ἑτέρου ἔλαϊ Ἰππέων δειτρεχόν τὰς ῥύμας τῆς Πόλεως διὰ νὰ σκορπίζωσι τοὺς ἀθροισζόμεους Πολίτας· τὸ ἑσπέρας τῆς 14/26 τὸ πᾶν ἦτον εἰς θόρυβον, πανταχῶθεν ἀντήχει ἡ φωνὴ „ εἰς τὰ ὕπλα „ εἰς τὰ ὕπλα “. Τὴν 15/27 μέγα μέρος τῶν Πολιτῶν ἐφάνη ἐνοπλον, τινὲς αὐτῶν ἔφεραν τὸ ἐνδυμα τῆς Ἐθνικῆς φρουρᾶς, καὶ ἄλλοι τὸ τρίχρον Σῆμα ἐπὶ κεφαλῆς, ἢ εἰς τὸ σῆθος. Εἰς διάφορα μέρη συνεπλάκισαν μετὰ τοὺς κρατιῶτας τῆς Βασιλικῆς φρουρᾶς, καὶ πανταχοῦ σχεδὸν ἀπεκρούσθησαν, ἀλλὰ μὴ ἀπελπιζόμενοι ἐπανείρχοντο. Ἡ νύξ διέλυσε τὴν μάχην, καὶ ἐνῶ κατ' αὐτὴν οἱ Πολίται ἠγομάζοντο ἐξοπλιζόμενοι, καὶ προσχεδιάζοντες τῆς ἐπιούσης τὰ ἐπιχειρήματα, πολλοὶ τῶν παραυρεθέντων εἰς τὴν Μητροπολιν ἀντιπροσώπων συναχθέντες εἰς τὴν Οἰκίαν τοῦ Κ. Λαφίττου ἐσκέπτοντο πῶς νὰ προσφερθῶσι κατὰ τὰς κρίσεις ἐκείνας σιγᾶς, καὶ τί νὰ πράξωσι διὰ νὰ σώσωσι τὴν Πατρίδα, ὅλοι ἐκ συμφώνου ἐγνώρισαν ἀναγκαῖον τὸ νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῶν διαταγμάτων τῶν ἐκδοθέντων τὴν 13 25. ὡς παρανόμων, καὶ ὑπογράψαντες τὴν διαμαρτύρησιν ἐπροσκάλεσαν καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ἐν τῇ Πόλει εὐρισκομένων, ἢ νεοερχομένων Βουλευτῶν νὰ συνυπογράψωσι. (ἀκολουθεῖ)

ΑΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΕΝΤΡΟΠΗ.

Ἡ Ἀδικία καὶ ἡ Ἐντροπή ἐσυντρόφευσαν κατὰ πρῶτον· εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὀδοποιίας τῶν ἐπρεπαύσαν πάντοτε μαζῇ· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἡ συντροφία τῶν ἀνεφάνη καὶ εἰς τὰ δύο μέρη ἀσύμφωνος καὶ ἐνοχλητικῆς. Ἡ Ἀδικία ἔδιδε συνεχεῖς ἀπαρσιελίας αἰτίας εἰς τὴν Ἐντροπήν καὶ ἡ Ἐντροπή ἐπρόδιδεν ἀκαταπαύτως τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀδικίας· μετὰ πολλὰς διαφιλονεικῆσεις ἀπεφάσισαν τέλος πάντων νὰ χωρισθοῦν διὰ πάντα. Ἡ Ἀδικία λοιπὸν ἐπῆρε μὲ θρασύτητα τὸν δρόμον μόνη της, διὰ νὰ προφθάσῃ τὴν Εἰμαρμένην ἢ ὅποια ἐπροπορεύετο ὡς ἕνας Δῆμιος. Ἡ Ἐντροπή δὲ φυσικὰ δειλὴ ἐπέσρεψεν εἰς τὰ ὀπίσω διὰ νὰ συντροφειῇ τοῦ λοιποῦ τὴν Ἀρετὴν, τὴν ὅποιαν εἶχον ἀφήσει εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὀδοποιίας τῶν.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΜ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ.